

Инженеръ И. М.

Лентата около свѣта

Спомнямъ си, като малко момче, колко време и какви приготовления трѣбваха за едно пътуване отъ родното ми мѣсто до близкия голѣмъ градъ. Денкове, бохчички, храна за цѣлъ день, а понякога и приспиване въ нѣкое ханче. Бричката пѣеше весела пѣсень, подскачаше отъ трапчинка на трапчинка, събуждаше задрѣмалия каруцаръ, за да подкара съ камшика си муднитѣ кончета. Весело бѣ пътуването тогава, дълго време продължаваше, но затова бѣ много уморително. Спиряхме на много мѣста да почиваме. Срѣщяхме се съ разни хора и ханджии и слушахме да ни разправятъ чудновати и интересни нѣща. Най-после, следъ много часове пътуване, стигаме въ голѣмия градъ, гдето ни се струваше, че всички насъ гледатъ и очакватъ.

Много години има отъ тогава. Мина това време, и автомобилитѣ и желѣзницитѣ измѣстиха старитѣ хубави брички и пътуването съ тѣхъ. Сега вече желѣзница свързва родното ми мѣсто съ голѣмия градъ и, вмѣсто 10 часа, пътува се само 2. Дебели и опнати като струни сж стоманенитѣ релси на желѣзничния пътъ. Тѣ се провиратъ между далечнитѣ хълмове и се губятъ въ недрата на близкия балканъ. Тъмни и хладни тунели сж подкопали балкана, за да направятъ леговище на релситѣ и излѣзатъ отъ другата му страна. Хиляди хора ра-